

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményjintésendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Iparpártolás a vámközösségben.

Pécs, 1901. márc. 1.

Akik az Ausztriával való vámközösséghez minden áron ragaszkodnak, váltig erősítgetik, hogy föl lehet lendíteni a hazai ipart vámelkülönzés nélkül is, mert hisz senki sem kényszeríti a hazai fogyasztó közönséget, hogy osztrák iparcikkeket vásároljon. Ki lehet szorítani az osztrák ipart ugyanis, hogy minden magyar ember a saját háza kúszóbém állítsa fel a maga vámsorompóját, a melyen keresztül nem bocsját mást, csak hazai terméket. A közönség maga az oka tehát, ha a magyar ipart elnyomja az osztrák, mert nincsen meg benne a hazafias felbuzdulásnak az a csekélyke mértéke sem, hogy szükségletei beszerzésénél a hazai ipart előnyben részesítene.

Hát hiszen elméletben szép ez az ekoskodás, csak hogy a gyakorlatban sehogyszem válik be. Hiszen ha a társadalom nemzeti felbuzdulása egymaga képes lenne a mai nemzetközi forgalom élénksége mellett megvédeni a hazai termelést az idegen áruk nyomasztó versenyé ellen, egyetlen államnak sem lenne szüksége vámvédelemre. Pedig a gyakorlat bizonyítja, hogy egynyelvű és a mienknél élénkebb nemzeti érzülettel dicsekvő nemzetek is védővámokkal akadályozzák meg azt, hogy idegen államok termékei a saját területü-

kön a verseny teljes szabadságával el ne nyomhassák a hazai termelést.

Ha ez szükséges más államokban, még nagyobb szükségünk lenne arra nekünk, akiknek területén — sajnos — fölös számmal laknak olyan nemzetiségek, amelyek éppenséggel nem rajongnak azért, a mi magyar s az idegen ipar kiszorítására irányuló akció náluk éppen az ellenkezőjét eredményezi annak a hatásnak, a melyet azzal el akarunk érni.

De ha a tiszta magyar társadalmat veszszük is figyelembe, lehetetlen meg ettől magától is a hazai iparnak olyan hatásos föllendítést várnunk a közös vámtérületen, a mire annak szüksége lenne, hogy megizmosodjék a természetes fejlődés útján. Mert ne áltassuk magunkat, az a házikúszóbém fölállított vámsorompó nem lehet természetes fejlesztője a hazai iparnak, mert az nem arra törekszik, hogy versenyképessé fejlessze azt a cikkeinek tökélyesítése által, hisz nem azt az elvet hirdeti, hogy a hazai ipar cikkeinek fogyasztását jóságuk és jutányos voltak alapján biztosítsa, hanem egyszerűen pártolásra ajánlja őket azért, mert hazaiak, minőségre és árra való tekintet nélkül.

Nincs kizárva ugyan, hogy a magyar ipar is jobb és olcsóbb, tehát versenyképesebb árukat szolgáltatna, ha a magyar társadalom egyértelmű felbuzdulással kizá-

rólág azok fogyasztójául szegődnek, de hát az éppen a baj, hogy ilyen egyértelmű felbuzdulást és a mi a fő, abban való következetes kitartást hasztalan várunk akármilyen modern társadalomtól. Így aztán örökké benne maradunk abban a cirkulus vicíózusban, hogy a közönség a hazai ipar pártolását tökéletes és jutányos cikke szállítástól, iparunk pedig az igényeknek mindenben megfelelő áruk termelését a közönség pártolásától teszi függővé.

Az a pártolás azonban, a melyre közönségünk egy része élénkebb hazafiai érzületből részánta magát, iparunk föllendítését éppenséggel nem fogja eredményezni, sőt ellenkezőleg, az élémesebb osztrák iparosoknak válik hasznára és jórészt a hazai terméket kereső közönség becsapására szolgáltat alkalmat.

Hisz tapasztaljuk, hogy a mióta az iparpártolási jelszó kiadott a közönség kezdi keresni a hazai iparcikkeket, az osztrák gyárosoknak s — valljuk meg — nagyon sok hazai kereskedőnek is nem csekély hasznot hajtó törekvése lett osztrák árukat hazai cégér alatt sózni a magyar fogyasztó közönség nyakába.

Hogy ez az üzleti fogás milyen nyereséges és mennyire elterjedt lehet, azt bizonyítja azoknak az eseteknek a sokasága is, a melyek rövid időközben napvi-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A tolvaj.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Förtelmes csunya külsővel ruházta föl a szeszélyes természet Leibstüek Náthánt. Vörös haja, kancsal szeme és löcs lába volt az lstenadtának. Hanem annál szebb volt a felesége, az Eszter, az a bogár szemű, hollóhaju, rózsás arcú zsidó asszony, a kiért bomlott a faluban minden valamirevaló kaputos ember, versenyezve egymással az udvarlásban. És Eszter asszony kacérkodott egyikkel is, másikkal is, a miért általában az a hir keringett a faluban a szép Hebron-rózsáról, hogy valami mézes-mázás szavu ember könnyen elcsavarhatná a fejét, csak alkalom kellene hozzá.

Bizony nem volna csoda, ha az a százszorszép asszony elfeledkeznék a hitvesi hűségről és megcsalná az urát.

Megmondták ezt Leibstüek Náthánnak szemébe is a szép asszony irigyoi Léptenyomon figyelmeztették, hogy vigyázzon az élete párjára, hej, mert nem hiába járogat olyan sűrűn a boltjukba a jegyző, tanító, borbély, pék és Uram bocsá', még a főtisztelendő ur sem átalja náluk vásárolni a szivar-

jait, holott a parochia tőszomszedságában van a keresztény-szövetkezet boltja.

Leibstüek Náthán csak mosolygott szeliden az ilyen mende mondákra.

— Csak hadd járjanak ide azok az urak, minél gyakrabban, annál jobban megy az üzlet.

Nem féltette a feleségét. Talán nem is szerette.

No, dehát ez az ő dolga és én nem is bajlódom vele, hanem egyenesen rátérek arra, a mit tulajdonképen itt le akarok írni.

Egy napon Leibstüek Náthánnak valami dolga akadt a városban és az üzletet a feleségére hagyta.

Eszter asszony egész nap sürgött forgott a boltban, este pedig mikor már nem győzte a férjet várni, átment a Groszékhoz egy kis tereferére, azalatt majd csak haza kerül az ura is.

Előbb azonban lelkére kötötte Jutkának, a szolgálónak, hogy vigyázzon a ház tájékára, mint a szemefényére.

Persze, hogy annak meg az volt a leg-sürgösebb dolga, hogy a mint az asszony kitétte a lábát, a kapun szaladt a szomszéd Fodorék kertje alá, a hol a Jóska gyerek már epedve várta az ő szive Jucikáját.

Alighogy a Jutka elment, utána nyomban egy alak osont be óvatosan az utca fölöli kis kapun és eltűnt a lakásba vezető ajtón.

Ezenközben hazajött Leibstüek Náthán.
— Jutka . . . Jutka, gyere hozd be a portékát.

De bizony Jutka nem jött. Leibstüek ur nagy dörmögve megy a szoba ajtajához, be akar menni, nem lehet.

— Eszter, én vagyok.

Semmi válasz. Ujra elkezdi kiabálni a Jutkának, mire az roham lépésekben tör elő a Fodorék kertjéből.

— Jutka, hol van az asszony?

— A ténsaszony?

— Hát nem is szomszédaszony.

— Átment Groszékhoz.

— A kulcsot is elvitte?

— Azt nem, rajt hagyta az ajtón.

Leibstüek Náthán visszamegy az ajtóhoz, benéz a kulcslukon, de abban a pillanatban hanyadt vágódott ijedtében.

— Emberek segítség, segítség! — kiabál kétségbeesetten Náthán ur.

A szomszédok csakhamar összeszaladtak.

— Mi baj van, Náthán ur?!

— Mi baj van? Nagy baj van!

— Tönkre tesz, koldussá tesz!

— Kicsoda?

— Az a gazember, az a tolvaj, aki benn van a szobában.

— Hát ha még benn van, akkor még nem olyan nagy a baj. Ki kell hozni — vöhi az egyik szomszéd.

lagra jöttek. Itt vannak a magyar nemzetiszínű skatulyákban, magyar fölirással hazai termék gyanánt árusított osztrák gyufák; itt vannak azok az osztrák gyártmányú cipők, a melyeket egy államilag segélyezett vállalat a saját hazai gyártmánya gyanánt árusít s a melyekből Polonyi csak a minap tett le három példányt a képviselőház asztalára.

Az országos iparegyesület iparpártolási szakosztályának tegnapelőtt tartott ülésén konstataáltak, hogy a felvidéki gyolcsos tótok, akik az egész országot elárasztják állítólag saját készítményű háziipari cikkekkel, tulajdonképpen nem egyebek, mint osztrák gyárosok eladási ügynökei, mert áruikat Bécsben, osztrák gyárosoktól szerzik be nagyban, úgy hogy egy-egy ilyen bocskoros vállalkozónak 50—60 fogata is jár szerte az országban és árusítja az osztrák gyáros rongyát magyar háziipari termék gyanánt.

Ugyanezen az ülésen konstataáltak azt is, hogy a „Vezércsillagok“ és „Égi manna“ című magyar nyelvű imakönyvek, a melyek sok ezer példányban forognak a magyar nép kezén s a melyeknek nyomtatási helyül Budapest van megjelölve, Csehországban, Winterberg városában készülnek s valami Steinbrenner nevű ur műhelyéből kerülnek ki, aki azokba a magyarok nagyobb épülésére még egy buzgó főhászt is illesztett be „a magyarok császárjához.“

Igy csalják élelmes vállalkozók a magyar ipart pártolni kívánó hazai közönséget s mennyi lehet még az ilyen nemzeti mázzal bevont osztrák cikk, melyet hazai gyanánt csempésznek be azokon a bizonyos házi vámsorompókon s a melyek ellen hasztalan küzd a kormány is a hamis jelzések büntetésével, mert az üzleti élelmesség túljár minden közigazgatási és bírói üldözésen.

Egyetlen hatályos eszköz az ilyenmű

hamisítások meggátolására az, ha nyereséges voltukat szüntetjük meg. Ezt pedig nem tehetjük másképp, mintha az ország határán megfelelő vámot fizettetünk a betolakodó gyártmány után, ami megdrágítván azok itteni forgalmát, nyereségesebbnek fog mutatkozni, ha valóban az országban készítik is azokat az árukat, amelyeket a közönség mint hazaiakat keres.

Akinek azontul is osztrák áru kell, az fizesse meg érte a vámot s ezzel könnyítsen elviselni a nemzetnek az állami terheket. Akkor legalább a mienk lesz a vámjövdelem s megszűnik az az anomália, hogy a közös költségekre fordítják azt a vámjövdelemet, a mely tulnyomó részben Magyarországra hozott áruk után folyik be.

Az új közvágóhid.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. március 1.

Ma reggel nyolc órakor nyitották meg Pécs város új közvágóhidját. A megnyitást először ünnepélyesen tervezték, de a gyengélkedő Majorossy Imre polgármester kívánságára minden parádé elmaradt s a közvágóhid ma reggel egész csendben adatott át rendeltetésének. A mészárosok már tegnap délután behajtották a vágatásra szánt marhákat az új közvágóhidra, hol *Bencenleitner* Nándor, közvágóhidi gazda vette át őket. Tegnap délután *Kováts* Antal rendőrbiztos, a helyettesített felügyelő is átvette a közvágóhidi felügyelői hivatalt s ma reggel úgy az ok, mint *Fehér* József állatorvos, közvágóhidi igazgató jelenlétében történtek az első szarvasmarha-vágások. A hentesek még egyelőre nem kötelesek a vágóhidon vágatni, mert a közvágóhidi szabályrendelet nincs még belügyminiszterileg jóváhagyva. Különben a báró *Fejérváry* Imre dr. főispánnál tegnap járt hentesküldöttség előtt a főispán kijelentette, hogy panaszukat figyelembe veszi s a miniszteriumtól kér szakértői szemlélet és utbaigazítást a hentesek sérelmeinek javítására.

Az új közvágóhidat 1899. évben a nyár folyamán kezdték építeni *Eisner* Dóci és *Hor-*

váth Halas Antal vállalkozók, *Rauch* János főmérnök vezetése alatt. Az építés ellenőrzésére közgyűlésileg kiküldött bizottság *Oberhammer* Antal helyettes gazdasági tanácsos vezetése alatt működött.

A siklósi országuton álló hatalmas alkotás telke kőfalon nyugvó léckerítéssel van mind a négy oldalán körülveve s az így bekerített telken *nyolc épület* áll.

A bejárattól balra a siklósi országutra néz ablakaival az *első épület*, mely magában foglalja az igazgatói lakást és az igazgató s a felügyelő irodáit. Az *igazgatói lakás* három szép szobából s a mellékhelyiségekből áll; a *két iroda*, úgy az igazgatóé, mint a felügyelőé, igen kényelmes.

Az országut északi részén van a *második épület*, mely a *gazda* és a *szolga* lakását foglalja magában. E két lakás 1—1 szobából, 1—1 konyhából s 1—1 kamrából áll.

A telek közéjében van a *nagy marhavágó*. Ebben hat kamra van; öt a szarvasmarhák, egy pedig borjúk, gidák és kecskék vágatására szolgál. A nagy marhavágóval szemben jobbról és balról van a *két istálló*, melyek ajtóit a nagy marhavágó kamraajtóival szemben nyitnak, hogy a szarvasmarhák alkalmas módon, minden baj nélkül legyenek bevezethetők akár a jobb, akár a baloldalon a mindkét helyen ajtókkal ellátott vágókamrákba.

A főépülettől délre van a hatvanhatezerforintos *hűtőépület*. Ez épületben drótkerítéssel ellátva negyven hűtőcella van s déli részén a hűtőgépezet, melyet *Rökk* István, budapesti vállalkozó szállított, illetve szállit, a ki éppen most lett kitüntetve a vaskoronarend harmadosztályával.

A keleti részen van a *nagy sertésvágó* épülete. Ez épületben legfelül *sertésistálló* áll cementes kamrákkal, melyekbe a sertések beterelhetők. Az istállóból az *előcsarnokba* lépünk; ezen át hajtatnak a sertések a *vágócsarnokba*, hol *két nagy részüst* áll, melyben egyszerre négy sertést lehet forrázni. A vágócsarnokban egyszerre nyolc sertést lehet leszurni, így tehát az tágas és megfelelő minden tekintetben. Innen a *feldolgozó csarnokba* jutunk. Ez igen kényelmes s husz hentes dolgozhatik itt egyszerre, hová a forrázó üstökből *csigarendszer* segítségével jutnak az asztalokra a leszurt sertések. E csarnok után a *pacal* és *bélmosó helyiség* következik, honnan a bélsar

— Ugy van, ki kell hozni — véli a másik szomszéd is.

— Igen ám, csak hogy ki megy be érte?!

De erre már nem vállalkozott senki. A jámbor atyafiak sokkal jobban féltették a becses bőrüket, semhogy ilyen veszedelmes dologba kezdjenek.

Lehet, hogy pisztoly is van a gézenguznál és az ilyen Istentől elrugaskodott ember mindenre képes, hogy kiszabaduljon a kelepceből. Sokáig tanakodtak, hogy mi tévők legyenek, míg végre előkerült Sánta Miska is, a falu éber éjjeli őre, kit hosszas keresés után a nagykorcsmában találtak fel, alaposan beszeszelt állapotban. Ez aztán vállalkozott, hogy egy új tizesbankóért kihozza a tolvajt.

Leibstüek Náthán mindent megígért neki, csak menjen be.

Minthogy az ajtón nem lehetett bemenni, Sánta Miska tehát úgy segített magán, hogy hivatali méltóságának jelvényével, egy a középkori fegyverekre emlékeztető lándzsával, betörte az ablakokat, a melynek kerete és üveg táblái, Leibstüek Náthán kétségbeesett jajveszékélése közepett hullottak le a földre. Az így támadt részen aztán a bátor éjjeli őrlándzsájával és egy kézi lámpással felfegyverkezve hősi elszántsággal lépett be a szobába.

— Ki van ott?! — ordította falrengető basszus hangon Sánta Miska.

Minthogy kérdésére nem jött válasz, a kézi-lámpát letette a szoba közepére és megkezdte a kutatást, a mi nem is maradt ered-

mény nélkül, mert az első pillantásra lefedezett a ruhaállvány mögött egy pár lisztes papucsot, melyből két lábszár nyulott fölfelé, jelezvén, hogy a papucsban emberi lény is van.

Erre a fölfedezésre Sánta Miska két kézre fogta hosszonyelű lándzsáját és teljes erővel sujtott a ruhaállvány felé, nem gondolva azazal, ettől az ütéstől darabokra török az állvány is, meg a papucs tulajdonosának feje is. De az ütés szerencsére célt tévesztett és a lándzsa csak a papucs szélét horzsolva, a padlóra zuhant, akkorát puffanva, hogy becsületére válhatott volna egy jó karban tartott lankaszter fegyvernek is.

— Jaj a tyukszemem! — ordított a papucs rejtélyes gazdája.

A künnlevők ijedten rebbentek szét a puffanásra.

— Hallották kendtek?! Ugye mondtam, hogy pisztoly van nála. Most kilötte szegény Miskának a szemét.

Sánta Miska éppen újabb csapásra emelte félelmes fegyverét, midőn a ruhaállvány mögül előbicegett egy kísértetiesen halvány arcú alak, a ki szakasztott olyan öltönyt viselt, mint a sült-kemence körül foglalatoskodó péklegények.

— Eszén legyen kend, Miska, nem látja, hogy én vagyok.

— Tyú a Ponciusát májszter ur, hát maga az?! —

Ezalatt a megrémült tömeg újra összeverődött és a bátrabbak egészen az ablak közepébe jöttek, hogy lássák, mi történik odabent.

— Nini, hiszen ez nem tolvaj, hanem Csanádi ur, a pék-májszter.

Rögtön tisztában voltak a helyzettel és az előbbi rémületet általános guny kacagás váltotta fel.

Leibstüek Náthán is megértett mindent, de azért nem dühöngött, nem emlegetett párbajt, csak annyit mondott csendes mosolyogva:

— Tudja mit, Csanádi ur, ha látogatóba jön a házamhoz, olyankor jöjjön, a mikor én is itthon vagyok.

A szép Eszter titkos imádója nem szólt semmit, hanem szégyenkezve sietett ki Leibstüek Náthán udvaráról.

Mint futótűz, úgy terjedt el a Csanádi pék furcsa története szerteszét a faluban s másnap már a legények nótát csináltak rá és tizen, tizenötön összeülekezve, utcahosszat énekelték:

Csanádi zsemleje
Nincsen ma kiszűve.
A mult éjjele a kemence
Nem volt jól befűtve.

Hej mert a pék májszter
Nem volt odahaza,
Zsidó asszony bogár szemé
A tilosba csalta.

De vesztére ment el,
Csókra, ölelésre.
Rajta kapták szegény péket
Örök szegényére.

Leiternann József.

kifolyik az épület megetti trágyagödörbe, mely minden két nap kiürítetik.

A *nyolcadik* épület a telek délnyugati sarkán van. Ez egy kisebbszerű épület, az úgynevezett *kényszerű* az esetleg gyanusaknak talált állatok részére, melyet henteseink már ma elneveztek jómagyarán — muszájvágónak.

Ez az új közvágóhid leírása, mely teljesen az aradi közvágóhid mintájára készült. A teekkel együtt az összes költségekre *számszevener forint* volt előirányozva, de remélhetőleg némi megtakarítások történtek az építkezés körül.

A közvágóhid bekerített telkének nagyrésze már fel van töltve s planirozva, fásítva lesz az egyes épületek közti szabad tér, a mi igen kellemes behatást fog gyakorolni a szemlélőre. A hűtőépület hűtőberendezése április elsejére lesz teljesen készen; különben még most nincs is rá szükség.

A mi a *vágatási díjakat* illeti, azok az új vágóhidon a következők: szarvasmarháért 4 kor., borjuért 1 kor., sertésért 35 klgrammon felül 1 kor. 80 fillér, 35 klgrammon alul 80 fillér; birka, juh, kecskéért 40 fillér; bárányért, gidáért 20 fillér. Az *istállópenz* negyvennyolc óra szabad időn tul marháért 20 fillér; borjuért 10 fillér; sertésért 6 fillér; birkáért 4 fillér. A *hűtőkamrában* szarvasmarháért 6 fillér, sertésért 2 fillér fizetendő.

Hirek.

Pécs, 1901. március 1.

Furcsa boszu.

A minap együtt ültünk az asztalnál, a feleségem, az ő kedves mamája és én. Ebédeltünk. A héten épen ötödször ettünk tojásos nudlit, a mi a feleségem szerint, az én kedvenc étel. Nem tudom, mi indította a feleségemet arra, hogy ezt rá fogja a tojásos nudlira, de a mint mondá: bizonyos okok kényszerítették erre, a mely okot én sajnálattal meg nem irhatok.

Villámot épen ötödször szegeztem neki a lábosban fetrengő nudli seregnek, a mikor hirtelen egy stentori hang ordítja el az ajtó előtt:

— Hideg Tóni urnak levele van!

— Jövök már! — ordítottam vissza és egy merész ugrással az asztalon keresztül, rohantam az ajtó felé, hogy átvegyem a nekem szóló levelet. Levél helyett egy anziksz kártyát nyújtott át a postás.

A feleségem és a kedves mamája összenéztek és hirtelen nekem rontottak.

— Micsoda kártya az? — kiáltott a feleségem.

— Adja mindjárt ide! — sipított az anyósom. És megkezdődött a halálküzdelem az anziksz-kártyáért.

A feleségem, költőies hajamba ragaszkodott, a mamája pedig a kérdéses kártyát magasra tartó karom ellen intézett stratégiai támadást a kályhakaparó vassal a kezében.

Pofozás, karmolás, hajtépés és halálordítás khaosza töltötte be a szoba levegőjét. Az anyósom pincsiye kétségbeesetten vonított ez angol-búr háború láttára; a tojásos nudlik felmászta a lábos szélére és hasfakadva rohogtak a ritka premier felett.

Egy negyed órai dulakodás után, egy hatalmas gyomorba rugástól eszméletlenül fordultam föl.

Vagy tíz percig feküdhettem eszméletlenül, míg végre magamhoz tértem. Feltápáskodtam és körülnéztem. — Szomorú látvány tárult szemem elé. A feleségem, — ki nem kövér — görcsösen zokogott; az anyósom pedig a fehérneműeket gyömszölte a kofferokba. Az anziksz-kártya darabjai szétszórva heverték a padlón.

Összeszedtem őket és egymáshoz illesztettem a darabokat.

Az egyik részletre egy pléh gomb volt felvarrva s alatta a következő sorok voltak olvashatók:

»Kedves Tóni!

Itt küldöm vissza a minap nálam felejtett gombot. — Máskor jobban vigyázzon reá!

Tisztelteti a
Meleg Mária.

Meglepődtem e hallatlan merészség felett, mert hasztalan kutattam emlékeim között, semmitéle Meleg Mária nem emlékeztem.

Összeszedtem tehát minden bátorságomat és megkezdtem védőbeszédemet.

— Még mentgetni meri magát? Na ez borzasztó! — szölt az anyósom.

Mire én elkezdtem magyarázni, hogy ez a megmagyarázhatatlan valami meg nem magyarázható; és a »borzasztó« pedig egy olyan henger léle szörkefe, a mivel a borbély az emberek haját szokta fölborzasztani.

Magyarázatomat egy felém hajított porcellán tányér követte, mely úgy vágódott neki a mellemnek, hogy négy minutáig elállt minden szónoklási képességem.

Nemsokára egy kocsi állt meg a ház előtt, melybe egymás után helyeztetek el a megrakott kofferek. A felszerelés után a feleségem és az anyósom foglaltak helyet a kofferek — tetején.

Épen indulni akartak, a mikor ismét a postás jött és a feleségemnek egy levelet nyújtott át.

A második levél láttára a padláson kerestem menekülést. Néhány perc múlva lépéseket és hangokat hallottam a padlás lépcsők felől. Borzalmas öngyilkosságra határozottam magam.

— Tóni! — hangzott a lépcső felől.

— Nem akarok a kezetekbe kerülni — szöltam vissza — inkább leugrom a padlásablakon át az utcára, a hol aztán holt testemen át futó pari . . .

Nem folytathattam beszédemet, mert ismét megszólalt egy lágy hang:

— Gyere le Tónikám, meg van bocsájtva minden.

Ez a feleségem hangja volt.

— Ha a kedves mamának a hajából kitépsz egy szálát és ide hozod, akkor hiszek, másként nem. — feleltem vissza én.

— Gyere csak, ez a levél megmagyaráz mindent. Egy kis félreértés volt az előbbiben.

— Az ám! hát a nadrággomb?

— Az is meg van magyarázva.

Erre már lemásztam a kakas gerendáról. A feleségem átnyújtotta a levelet, melyen ezek a szavak álltak:

»Az előbbeni kártyámban foglaltak valótlanok; csak megboszulni akartam magamat azért, hogy a farsangban kihagyta a nevemet egy bálban jelenvolt hölgyek névsorából.

Bocsánat érte:

Meleg Mária.

Egy édes ölekezéssel fejeződött be a furcsa história.

Plagisátor.

Ujjonozás.

Készülődjete ifju vidám legények, készüljete föl a sorozásra. A mai nappal ime eljött a szorongó szívű anyák nagy hónapja a márciusi sorozó hónap.

Katonára van szüksége az országnak, tetterős katonára, a ki megvédje az országot. Itt a véradó nagy hónapja, a midőn vérevel áldoz a magyar.

Szivesen adnánk, nagyon szivesen. Hisz kell a katoná, tudja azt minden magyar szülő, a ki szereti hazáját. Odaadja a fiát, a kit gonddal, keservesen nevelt fel. Csak legalább ne raknak meg fekete-sárga színorral, meg ne parancsolnának neki osztrák kommandóval. Csak legalább ne németnek, hanem magyaroknak nevelnek.

Ez a tudat mindig fájni fog a magyar embernek és ebbe bele nem nyugszik soha.

Ma kezdődött Baranyában a sorozás, első hírnöke a közelgő március idusának.

Egész hónapon keresztül fognak katonának valót válogatni a baranyai fiatalság színe javából.

Ki-ki szorongva lesi, elhangzik-e fölőtte a »tauglich«, ez a német kesergő, a mely akár beáll, akár nem, csak keserűségére szolgál a magyar fiúnak.

Az ideai sorozáson legelsőeknek a pécsváradi járás ifjai állanak a sorozóbizottság elé. Pécsváradon ma kezdődött az ujonozás s a jövő hét szerdáján ér véget. A jövő hét végén a siklósi járás legényeit sorozzák folyó hó 13-áig; azután sorba jönnek a baranyavári és mohácsi járások legényei, míg a hegyháti járás ujoncai már áprilisban kerülnek sor alá s utánuk a sentszent-örinci és a pécsi járás ujoncai jönnek. Április huszonhatodikán ér véget a sorozás a megyében s április huszonhét, huszonkilenc és harminc napjain *Pécsett* tartják meg az ezidei katonai ujonozást.

Napirend 1901. március hó 2-án.

Naptár: szombat, márc. 2. — Róm. kath.: Szimplícusz. — Prot.: Szimplícusz. — Görög-kel. (febr. 17.) Marianna. — Zsidó: Adar 11. — Nap két 6 óra 24 perckor; nyugszik 5 óra 40 perckor. — Hold két 2 óra 51 perckor délután; nyugszik 4 óra 83 perckor éjjel.

Időjelzés a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék.

Katonai felülvizsgálat a vármegyházán d. e. 9 órakor.

Israelita nőegylet estélye a Vigadóban 8 órakor.

Színház: »Viceadmirális«, operett.

— (A honvédelmi miniszter állapota.) Egy a városunkba érkezett sürgöny szerint br. *Fejérváry* Géza honvédelmi minisztert ma délelőtt szállították a tanár személyes jelenlétében a Herzl-féle szanatoriumból a honvédelmi miniszteri palotában levő lakására. Az átszállításnál a miniszter családja, br. *Fejérváry* Imre főispán s a miniszter számos barátja volt jelen. A honvédelmi miniszter állapota a körülményekhez képest teljesen kielégítő s bár a szállítás fáradalmai kissé kimerítették, biztosan halad a gyógyulás felé.

— (Egy kis csillagászat.) Ma köszöntött ránk a tavasz hónapja, március. E hónapban a nap 1 óra 43 percet nő; mert míg ma 6 óra 25 perckor kelt és 5 óra 28 perckor nyugodott, tehát a hossza 11 óra 3 perc volt, addig már március harmincegyedikén 5 óra 25 perckor fog kelni s 6 óra 11 perckor lenyugodni, tehát a hossza 12 óra 46 perc lesz. A nap huszonegyedikén reggel 8 óra 23 perckor lép a Kos jegyébe s ugyanekkor lesz a *tavasz kezdete*. Holdtölte 5-én délelőtt 9 óra 4 perckor lesz; utolsó negyed 13-án délután 2 óra 6 perckor; újhold 20-án 1 óra 53 perckor délután és első negyed 27-én reggel 5 óra 40 perckor. A hold földtávolban 9-én éjféltűtán 7 perckor lesz; földközelpben pedig 21-én délelőtt tíz órakor.

— (A »Pécsi Polgári Daloskör«) folyó évi március hó 10-én d. u. 3 órakor a saját helyiségében (Dollinger szálloda) rendes évi közgyűlést tart. Targyak: 1. A választmány jelentése. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Tisztújítás. 4. Indítványok.

— (Pótvizsgálatok a közigazgatási tanfolyamon.) Lapunk tegnapi számában közöltük, hogy a közigazgatási tanfolyam télés vizsgái alkalmával a tanfolyam három hallgatója pótvizsgára utasított, melyet tegnapi délelőtt tartottak meg. A pótvizsgák eredménye — hír szerint — az, hogy a

a három pótvizsgára utasított tanfolyam hallgató sikeresen letette a pótvizsgát.

— **(Hímen.)** Fischer József, csurgói m. kir. csendőrhadnagy, eljegyezte Hilbert Jolánát dr. Hilbert István szegvárdi ügyvéd leányát.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 1-én reggel 1360 köbméter.

— **(Helyszíni szemle egy kaszárnyában.)** Ma reggel kilenc órakor helyszíni szemle volt a krajcár-kaszárnyában Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos és Rauch János főmérnök vezetése alatt. A helyszíni szemlére azért volt szükség, mert a krajcár-kaszárnya nyugati részén az ugynevezett szükségkaszárnyában (Nothkaserne) a katonai parancsnokság hiányokat talált s azok pótoltatván, az építési munkálatokat ma vizsgálta felül és vette át a helyszíni szemlét tartó bizottság.

— **(A csendőrség köréből.)** Jurcsák Géza, csendőrhadnagy, pécsi szakasparancsnok, ki várboglyai Boggyay Vince, csendőrszázados, a pécsi szárnyparancsnok jelenlegi szabadságidején a szárnyparancsnoki teendőket is végezte, ma szemlére indult a pécsi csendőrszakasz területén. Távolléte idejére Rossnyay Béla csendőrhadnagy, mohácsi szakasparancsnok rendeltetett be Pécsre a szárnyparancsnokság teendőinek vezetése végett.

— **(Halálosítás.)** Számp Gusztáv életének hatvankilencedik évében ma reggel meghalt. Temetése vasárnap délután 4 órakor lesz pálya utca 1. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét lelkiüdvéért hétfőn reggel félnyolc órakor tartják az ágoston-téri plébánia-templomban.

— **(Uj rend a rendőrségen.)** A mai nappal a rendőrkapitányságon annyiban új rend állott be, hogy dr. Tichay Alfréd tiszteletbeli rendőrkapitány elfoglalván állását, hivatali helyiségeül a rendőrbiztosi szoba melletti kapitányi szobát nyerte. Makay István, tiszteletbeli kapitány, eddigi hivatalos helyiségében a szegényügyet végzi, míg Tichay Alfréd a kihágási ügyeket kapta reszortjául. A rendőrbiztosi szobában Kovács Antal rendőrbiztos, helyét, ki a közbiztonsági felügyelői állásra lett kirendelve, Tóth Jenő, tb. rendőrbiztos foglalta el, kivel egy szobában végzi hivatalos teendőit Trizler Aladár rendőrbiztos, ki csak nemrég épült fel hosszantartó betegségéből. Kovács Antal rendőrbiztos, ki most közbiztonsági felügyelőnek vonult ki a rendőrbiztosi hivatalból, 1873 február elsején lett pécsvárosi rendőrbiztos, tehát huszonnyolc évig és egy hónapig működött. A katonaságtól, hová 1866. márciusában sorozták be, hetévi katonai szolgálat után jött egyenesen a pécsi rendőrséghez s az idő óta ugy felebbvalói, mint a közönség dicséretét s megelégedését érdemelte ki működésével.

— **(Pincérek közgyűlése.)** A pécsi pincéregyesület az éjjel tizenkét órakor tartotta évi rendes közgyűlését Dollinger András vendéglős elnöklete alatt a Szigeti (volt Bäumler-) féle vendéglő helyiségében. A közgyűlés az elnöki megnyitó után tudomásul vette a pénztáros jelentését s az egyet köz-

hasznú működésének szép eredménye felett örömet fejezte ki. Ezután a tisztújítás következett. Elnök lett Dollinger András; alelnök Jakab Imre, felügyelő Wirth Henrik; helyettes felügyelő Ciernstein Gyula, pénztáros Bäumler G. J.; jegyző Lebhaft István. Valasztmányi tagok lettek: Németh Sándor, Jakab Jakab, Horváth Mihály, Henc Lajos, Jenovai József, Pintér János, Gahler István, Sámson István; póttagok: Lieber József, Hány Lajos, Weber Lajos és Rabáty Ferenc. Az éjféli gyűlés egy órakor, az elnök és a tisztikar életével ért véget.

— **(Idegbeteg megyei irnok.)** Ily cím alatt a minap megírtuk hogy Vice György, arvaszéki irnok, idegbetegsége miatt szabadságoltatott. Mint most a legilletékesebb forrásból értesülünk, Vice György nem idegbeteg s nála szerencsére semmiféle vallási rájogás szimptomái nem fordulnak elő. Csak gyengélkedő egészsége miatt kért és kapott szabadságot. Különben is az arvaszéki kiadóhivatalban működött teljesen kifogástalanul.

— **(Meghalt az uton.)** Felmann József sziléziai származású vándorló Báltaszéken annyira megbetegedett, hogy a községi előjáróság kocsira tette és be akarta szállítani a szegvárdi Ferenc-kórházba. A rosszul öltözködött beteg ember azonban az uton annyira átfázott, hogy a Heidekker-pusztán elött meghalt. A vizsgálat kiderítette, hogy a 64 éves ember halálát tüdővízenyő okozta.

— **(A vörheny.)** Eddig azt tapasztaltuk, hogy a vörheny csupán a kis gyermekek közül szedi áldozatait. Ezt a tapasztalást azonban megcáfolja egy Bonyhádon most történt eset, a hol egy harminchat éves kalapos mester halt meg a múlt héten vörhenyben. A tragikum a dologban még az, hogy ez a szegény ember még csak két hónap előtt nősült meg és boldog házas életben élt ifju feleségével.

— **(A tartalékos tisztek hadgyakorlata.)** A közös hadügyminiszternek a napokban kibocsátott rendelete szerint azoknak a tartalékos tiszteknek és hadapródoknak, kik az okkupált tartományokban, állomásozó ezredekhez tartoznak, az idej hadgyakorlatokra oda kell bevonulniok.

— **(Tűs egy iskola udvarán.)** Kölesdi levelezőnk írja, hogy ott az evangélikus iskola udvarán a minap tűz ütött ki. Tantó Imre tanító tulajdonát képező szalmakazalnál volt a tűz, de mivel az iskolás gyerekek éppen az udvaron játszottak, a tüzet észrevették és elnyomták, mielőtt nagyobb kárt okozhatott volna. Hogy a tűz miből keletkezett, még eddig nem tudják.

— **(Lövés az éjszakában.)** Tegnap éjjel tizenkét órakor négy lövés dördült el egymásután a felső puturluk-utcában. A legjobb álmukból felriasztott lakók rémülve tekintettek ki ablakaikon. Szerelmi drámára, vagy öngyilkosságra gondolhatott mindenki. Azonban sem szerelmi dráma, sem öngyilkosság nem történt, hanem egy mulató társaság engedte meg magának e furcsa szórakozást. Miután azon a városrészen többször fordulnak elő hasonló divatját mult és nyugalmat zavaró, sőt közveszélyes szórakozások, nem ártana, ha a rendőrség éjjelenként arra is ellátogatna, mert még utóbb is megeshetik, hogy valaki e furcsa szeszélynek áldozatul esik.

— **(A Nagy-Harsányi Polgári Olvasó Kör)** nemzeti ujjáébredésünk emlékére március hó 15. napján a nagyharsányi

nagyvendéglő termeiben zártkörtű táncvigalmát rendez. — Belépti díj személyenként 60 fillér. Kezdate este 7 órakor.

— **(Veszélyes gyerekjáték.)** Az ágoston téren a jó idő beálltával megkezdődnek az iskolás gyerekek szórakozásai: a lapdázás és az ugynevezett binckezés. Ez utóbbi abból áll, hogy egy kihelyezett fadarabot igyekeznek a körtől minél messzebb elűtni. Tegnap aztán megeshet, hogy a súlyosan repülő fadarab egy arramenő uriembernek az arcába vágódott. Mivel ez akárhányszor is megeshet, ajánljuk az ágoston-téri iskola igazgatójának figyelmébe a binckező iskolásgyerekek megfenyítését.

— **(A szivarszipkák és a munkaszünet.)** Néhány éve már, hogy nálunk életbelépett a vasárnapi munkaszünet törvénye, de bizony azért elég tekintélyes nálunk ama kereskedők száma — különösen a vidéken — kik még nincsenek tisztában a vasárnapi munkaszünet törvényével. Erre enged legalább következtetni a miniszteriumnak egy valamennyi köztörvényhatósághoz intézett ama rendelete, mely szerint felhívja a hatóságokat, miszerint a miniszteriumhoz érkezett több tudakozódás folytán tegyék közhírré, miszerint ama kereskedőknek, kik szivart és dohányt árusítanak, vasárnapokon és munkaszünetes napokon általában szivarszipkákat és szivarkapapirost is szabad árusítani.

— **(Tolvaj inas.)** Mutschenbacher Lipót szegvárdi szabómester már pár hónap óta tapasztalta, hogy üzletében levő pénzes fiókja tartalmát valaki dézsmálgatja. Mutschenbacher számítása szerint oly módon 1600 korona tűnt el. Most végre kitudódott, hogy a mester saját inasa Heber István a tolvaj, a ki azonban csak azt vallotta be, hogy csupán 3 kor. és 80 fillért lopott, a többiről mitsem akar tudni.

— **(Mit akar a statisztikai hivatal?)** Alig mulott néhány napja, hogy a városok és vármegyék befejezték a népszámlálás nem csekély és fárasztó munkáját s most már ismét olyasmit rebesgetnek, mintha a statisztikai hivatalnak — mely különben a maga számtalan, különböző-különb kimutatásaival, valóságos hátramosztója az egyes hivataloknak — újabb vágyai vannak, melyek a jelen alkalommal nem csekélyebbek, mint hogy a már kész s beterjesztett népszámlálási adatok akként helyesbítsenek, hogy a tíz éven aluli gyermekek külön legyenek feltüntetve. Nos, ebbe a helyesbítésbe a belügyminiszternek is van beleszólása, ki természetesen nem fogja megengedni, hogy a hivatalok újra ily óriási s felesleges munkával terheltessenek s így a statisztikai hivatal eme vágya bizonyára vágy marad.

— **(Kató históriája.)** Ha az ember kissé jobban szemügyre veszi a dolgot, a mellett hogy a rendőrség szürke, aktapor-szagu iratai közül került ki, bizony némiképp pikánsnak is lehetne mondani Kató históriáját. Kató különben egy kölnivíz-től illatozó, vörhenyes hajú, pisze orrú s fehér kötényes szobacicus, ki egy pécsi, nem éppen elsőrangú szálloda utasainak fejét csavarta el huncut tekintetű szemével. Hat meg kell hagyni Katónak, hogy alaposan értett a legénybolonditáshoz, sőt nem egy nős utas is akadt, ki Kató cseresznye piros ajkainak egy csókjáért megfledkezett a távolban utána bankodó feleségéről, no meg

arról a bizonyos hitvesi hűségéről. Azonban régi közmondás, hogy: »addig jár a korsó a kútra, míg eltörik« s ez a közmondás újra bevált, amennyiben Kató szobacicus addig bolondította a legényeket és nem legényeket, míg végre maga is beleszeretett egy utazóba, s megszőkött vele. Ez azonban még nem hiba s bár a szállodában kissé sajnálták Kató vendégfogó huncut szeméinek elvesztését, mégis arra az álláspontra helyezkedtek, hogy hiszen: »... a virágnak megtiltani nem lehet...« Kató azonban elkövette azt az illetlenséget hogy elvitte magával a szállodai szobasszony negyven koronáját, melyek irányában panaszt emeltek a rendőrségen. Így került a Kató, a szép, vöröshaju Kató, pikáns históriája a rendőrségi poros akták közé.

— (Pótvásár.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó *Baranyavár* községben a f. évi január hó 28-ra esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi március hó 11-én pótvásár tartassék.

— (Megvert özvegyasszony.) *Hubert* Teréz özv. *Katinko* Istvánné, egyik szomszéd községben lakosnő, csak néhány hónappal ezelőtt vesztette el a férjét s jutott gyaszos özvegyiségre. A napokban történt, hogy a hivatalos irás az egyik helybeli közjegyző elé citálta az elhunyt ember rokonait a hagyaték tárgyalása végett. A végrendeletben a férj — szabad rendelkezési joggal bírván — összes ingó- és ingatlan vagyonát a feleségére hagyta. A végrendelet kihirdetés hi-

vatalos aktusa le is folyt minden baj nélkül, az egybegyűlt rokonok jámbor arcaí egy tetek, mintha megnyugodnának az elhalt végakarataiban, magukban azonban boszút forraltak, melyet aztán tegnap, a maguk módja szerint végre is hajtottak. Az elhunyt két fivére békés látogatás ürve alatt elment az özvegyasszony lakására, alig töltöttek azonban ott néhány percet, megrohanták *Hubert* Terézt s alaposan elverték, úgy, hogy a segélykiáltásokra elősiető szomszédoknak kellett az asszonyt a két ember kezei közül kiszabadítani. A brutális rokonokat feljelentették a bíróságnál.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A »Somogy-csurgói korcsolyázó egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Az új cikk.) Alapjában véve nem új cikk ugyan, mert már legalább két éve van, hogy közkezen forog, de azért bizonyos körülmények, különösen hivatalos elbánásban mégis csak új »anzichst« kártyákról van szó, melyek már a különböző hivataloknak nem csekély dolgot adtak s most ujlag foglalkoztatják a hivatali urakat. Arról van — ugyanis — szó, hogy néhány szomszédos községben napokkal ez előtt egy házalót csiptek el a hatóság emberei, ki »anzichst« kártyákat árusított. Miután a házalást tiltó törvényben azonban, a képes levelező-lapok nincsenek felvéve, kérdésessé vált, hogy e cikk árusítására adható-e házalási engedély, vagy pedig a tilalom erre is kiterjesztendő. — Mint

értesülünk, a községek illetékes, fölöttes hatóságuk utján kérdést intéznek e tárgyban a miniszterhez.

— (Körösött világesaló.) A hamburgi rendőrség többrendbeli család miatt körösött *Kolmer* József 36 éves budapesti születésű szélhámost, a ki a *Szerdahelyi* Kálmán név alatt Hamburgban egy özvegyasszonyt és több kereskedőt nagyobb összeg erejéig megcsalt. *Kolmer* József valamikor Budapesten magánhivatalnok volt, de betörésért két ízben is fegyházra volt ítélve. Mikor büntetését leülte, eltűnt Budapestről s másfél évvel később az egész világsajtót foglalkoztatta. *Kolmer* ugyanis egy brailai bankcég szolgálatába lépett, a melynek bizalmával óriási összeg erejéig visszaélt. A bank nevére nagy összegeket vett fel egyik hivatalnoktársa segélyével párisi, londoni, antwerpeni és rotterdami bankoknál s azután mindketten megszőkötek. Azóta senki sem hallotta hírét a jómadárnak és csak most tűnt fel ismét Hamburgban, a honnan azonban a családok elkövetése után megszőkött.

— (Névmagyarosítás.) *Kohs* Béla nagybajomi illetőségű nagyatádi lakos vezetéknévének Lengyel-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Tűzek a vidéken.) Háságy községben, mint értesülünk, az elmúlt éjjel tűz volt. *Rumssauer* Henrik ottani lakos háza gyuladt ki, melynek teteje rövid idő alatt a tűz martaléka lett. Mint a megejtett vizsgálat kiderítette, a tüzet a tulfűtött kemence folytán a kéményben támadt koromégés okozta. A kár meghaladja a kétszáz koronát. — Mint értesülünk *Gyűdön* tegnap éjjel *Klausl* Ferenc ottani lakos házában tűz ütött ki, melynek a sertésöl s a lakóház teteje estek áldozatául. Mint a megejtett vizsgálat kiderítette, a tüzet tulfűtött kemence okozta, melynek kivezető

ki, majd ott talál valamit. Tudja? No hát az én Istenem legyen magával Tóni bátyám és Vladimir kezét szorított az öreggel.

— Áldja Isten a tekintetes urakat is. Szerencsés legyen az utazásuk — és azzal a két szürke közé suhintott. Azok, mint a szél, ragadták magukkal a könnyű szánt.

Vladimir félreállt egy sötét zugba és ott sirt.

Egy hosszú, élesen sipító fütty és a vonat elindult Cernovic felé. Egyöntetű zakatolásába belevegdyt az utasok egykedvű beszélgetése. Vladimir és Endre összedugták fejüket és úgy beszélgettek. Anna egy harmadosztályu kocsiiban ült.

— Vajjon sikerül-e tervünk? kérdé Endre.

— Szent a cél, mely felé közös akarattal törekszünk. S ha ez megvan, fáradozásunkat siker koronázza.

— Ugy legyen, fejezé be e rövid beszédet Endre. Vladimir átment Annához.

— Anna, vigyázzon, ha Cernovicba érünk. Fura-kodják csak közelünkbe és amelyik omnibuszba mi beszállunk, az után jöjjön maga is egy külön hintón. Érti?

— Igen értem, tekintetes ur. Csak már ott volnánk, szólta Anna kissé hangosan.

— Lassan — sugá fülébe Vladimir és visszament Endréhez.

Éppen éjjeli egy órára értek Cernovicba. Koffereiket feltették a hotel Vogl omnibuszára, melyben Vladimir és Endre helyet foglalt. Anna pedig külön hintón közvetlen utánuk hajtatott. A hópelyhek nagy szilánkokban hullottak alá, sűrű fátyolt vonva az emberek szeméi elé.

csak le Endre. Most közlöm veled legnagyobb tervemet. Ő is leült Endre mellé a pamlagra.

— Mondd csak, van-e megtakarított pénzed?

— Van vagy nyolcezer forintom, válaszolá Endre.

— Pompás. Az üzletet holnap rögtön át fogod adni a hatóságnak. Érted? Én pedig minden vagyonomat pénzzé teszem. Ugyis van reá vevőm. Nálam fogsz lakni. Testvérekké leszünk. Addig nálam leszel, míg én a legszükségesebbel el nem látom magamat és aztán itt hagyjuk Stanislaw városát örökre. Fel tehát a munkára. Velem jössz. Mária ha köztünk van, utunk Magyarországra fog vezetni az erdélyi havasokba. Most pedig fogd a kalapod és el a Soerberiné vendéglőjébe. Nézd csak, már kilencre jár az idő. Menjünk. Vladimir ráparancsolt az öreg Tóni bácsira, hogy mindent zárjon be, aztán feküdjék le az öreg szobájába.

Endre és Vladimir a legnagyobb hidegvérrel költék el vacsorájukat. Éppen nem volt senki a vendéglő szobáiban, midőn Vladimir magához inté Annát.

— Anna, holnap mondjon fel az asszonyának és vasárnap este pontban tíz órakor legyen a lakásomon. Érti?

— Igenis, tekintetes ur. Ezt már gondoltam.

— Itt van ez az erszény. Megvan-e még a többi pénze?

— Meg igen, tekintetes ur. De már több is van mellette.

— No jól van. Ezt is tegye a többihez és amint mondtam.

— Igen. És azzal a leány kiment a vendégszobából.

csöve megtüzesedvén, ettől meggyulladt a tető mestergereendája. A kár körülbelül háromszáz korona.

— **(Fényképészeti műterem.)**

Marton István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a **Ferenciek** utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. **Marton** kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Mikor a kocsis berug.)**

A keszüi országuton a napokban az arra járó emberek egy kocsikereket találtak. Már-már gondolkodóba estek, hogy miféle kocsis lehetett az, ki egy kereket elvesztve, három keréssel folytatja útját, midőn távolabb, az utszéli árokban, megtalálták a kerékhez a kocsit. A lovak nyugodtan rágicsálták a hó alól kikanaláló fűszálakat, a kocsi benne volt az árokban, nemkülönben a kocsis is, ki nyugodtan aludta az igazak álmát. Az emberek felköltötték a kocsi s ekkor kisült, hogy a derék ember berugott, elvesztette a kocsikereket s azután belefordult az árokba. — A dolognak azonban van komolyabb oldala is, a mennyiben a kocsis, esés közben kifecamította bal kezét, mit azonban csak akkor érzett már, midőn részegségét kialudta. A berugott embert beszállították a községben levő lakására, hol most ápolja kifecamadott karját.

— **(A bibliai szamár története.)**

Kétségtelenül ismeretes a bibliai szamár története, melyben az eladásra került szamár árnyékán veszték össze az eladó és vevő, mert az egyik azt vitatta, hogy ő a csacsit árnyék-

kal együtt vette meg, míg a másik azon erős-ködött, hogy ő csupán az állatot adta el — árnyéka nélkül. Ehhez hasonló história játszódott le ma délelőtt a községi bíróság előtt, hol **Krautzer** István és **Vető** József pécsi fuvarosok veszekedtek egymással. Arként történt a dolog, hogy **Krautzer** egy mérőt vásárolt **Vető**től, annak vételárát ki is fizette, azonban midőn elszállította a mérőt, elszállította vele együtt a benne levő felzsák buzával is. Most kezdődött aztán a bibliai szamár históriájának pendantja, a mennyiben az eladó azt vitatta, hogy a mérőt buza nélkül adta el, a vevő pedig kijelentette, hogy a mérőt buzával együtt vette meg. A dolog a buza értéke révén a községi bíróság elé került, mely a bizonyítási eljárást megindította a bibliai szamár árnyéka ügyében.

— **(A bajt gyökerestől irtunk ki.)**

Vannak betegségek, melyek egészen egyforma tüneteket mutatnak fel és mégis teljesen különböző eredetűek. Így pl. bronchitis és bronchialhurut. Bronchitis néhány nap alatt meggyógyítható, míg ellenben a bronchialhurut makacsabb betegség, a mely mélyebben gyökerezik; mert míg a bronchitisnél a bronchiák gyuladása véletlenségből, például meghűtésből keletkezhetik, addig a bronchialhurutnál a hasonló gyuladás azáltal idéztetik elő, hogy ezen szervek, a vér általi elégtelen módon tápláltatván, hiányosan működnek és meglobosodnak.

A most elmondottak bizonyítéka **Mick Margitta** asszonynak **Papfalváról** kelt következő leveléből is kitűnik:

„Örvendek önnek közölhetni, hogy a **Pink-lapdacsok** nagyon hathatósak és győzerejük bronchialhurutnál. Tizenkét év óta szenvedtem ezen betegségben és minden lehetőt megkísérlettem, a nélkül, hogy egyebet, mint átmeneti enyhülést elértem volna. Néhány

dobozzal az ön lapdacsából elegendő volt állapotomban olyan javulás előidézésére, hogy most gyógyultnak tekinthetem magamat.“

A **Pink-lapdacsok** használata által **Mick asszony** a betegséget gyökerénél fogta meg. Vérért megújította, a mely most már erős és nagymennyiségű lévén, a bronchiáknak a szükséges erőt kölcsönözhetette; egyúttal egész szervezetét megerősítette és az összes szervek visszanyerték ismét rendes működésüket. A **Pink-lapdacsok** csodálatos eredményeit tekintetbe véve, ezen eredmény senkit sem fog meglepni. A **Pink-lapdacsok** felülmulhatlanok vérszegénység sápkór, neuraszténi, ischiás, rheuma, általános gyengeség, gyomor és bélbajok és általában minden a vér elszegényedéséből származó betegségeknek.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban: **Török József** gyógyszerárban Budapest, **Király** utca 12. sz.; dobozonként 1 irt. 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. március 1. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 759.8 mm.)

Hőmérsék = 8.4 °C.

» maximuma: 8.8 °C. } tegnap.

» minimuma: -3.0 °C. }

Párányomás: 5.6 mm.

Relatív nedvesség: 67. %

Felhőzet: 8° Cum. W.

Szélirány s erő: W. 2.

Csapadék 24 órai: 0. mm. Harmatp. — 0.4 °C.

Borus, enyhe i. v. mérsékelt szél és esővel.

Dr. Czirer.

Vladimir és **Endre** fizettek és kiki a maga lakására ment aludni.

Másnap reggel, amint **Vladimir** felkel és bemegegy boldogult atyjának szobájába, eszébe jutott, hogy jó volna az öreg asztalát kissé átnézni. Lázasan sietéssel nyitotta fel annak középfiókját, melynek kulcsa nála volt és amint egy iratcsomót szétbont, egy takarékpénztári könyvecske akadt a kezébe. Lapozgatja és szent Isten, mily nagy volt meglepetése, midőn a könyvecskéből kiolvasta, hogy boldogult atyjának a **cernovici** takarékpénztárba nyolcvanezer forint készpénze van betéve. Rögtön kabátja belső zsebébe csuszátá. Egy ósdi bugyilárisban még talált öt darab százast. Azt is a kabátja zsebébe csuszátá. A többi iratokat mind elégeté.

Endre pedig ugyanezen nap délelőtt folyamán a mily rendben átvette az üzletet, ép oly rendben át is adta azt a hatóságnak, kivéve az üzlet pénztárában levő összegből havi nyolcvan forintnyi járandóságát, melyet szintén nyugtatott. Este már ott volt **Vladimir** házában. A harmadik nap délutánján amint **Vladimir** **Endrével** együtt beszélgetett, beállít hozzájuk egy zsidó gabonakereskedő, **Vladimir** negyven holdas birtokát megveendő. Az alku csakhamar létre jött, az adásvételi szerződés is elkészült és **Vladimir** felvette a kifizetett tizezer forint vételárt. Magához hívatta **Csifonti Sárát**, kinek átadott minden ingóságot, megtartva magának egy szoba butort. Széjjel terjedt a hír, hogy a gazdag **Trszky Vladimir** elköltözik **Stanislawovból**. Ha más nem is örült a hírnek, de özvegy **Soerberinet**, meg a nővérét, **Velik Pepit** kellemesen érinté. Azt azonban senki sem tudta, hogy mikor.

— Talán az ujév után, szokta mondani **Vladimir**. **Endre** pedig szobaítségben volt. **Vladimir** **Stanislawovban** eszközölt kisebb bevásárlásokat. Mint az utazáshoz legszükségesebbeket. Az indulás előtti második napon **Vladimir** leutazott **Cernovicba** és ott a takarékpénztárnál szépen felvette a nyolcvanezer forintot, mely összegből legelső dolga volt négy darab nehéz utazóbundát vásárolni. Ezeket egy nagy bőröndben, melyet ugyancsak **Cernovicban** vett, becsomagolta s visszatért **Stanislawovba**. Lázasan folyt az előkészületek. Amint **Vladimir** **Annának** meghagyta, az hűségesen ott termett vasárnap este pontban tíz órakor, fején hozva kofferjét, melyben ruhája volt. A szán elé befogott két szürke már türelmetlenül kaparta a havat az udvaron. Az öreg **Tóni** bácsi meg az istállóban éppen a bundáját huzta. Annát gyorsan beültették a szán közepébe, felrakták ők maguk ládájukat és szépen elhelyezkedtek. **Vladimir** szive hangosan dobogott. Végre elindultak.

— Isten veled szülőházam, áldva legyen minden zugod. Isten veled szenvedéseim hazája. Sohajtozott **Vladimir**. **Endre** meg szép csendesesen ült mellette és olyan nagyon megnézett minden házat.

Az állomásnál **Tóni** bácsinak segített egy hordár, mialatt **Anna** előbujt a szánból és a váróterembe ment. Minden rendben volt.

— Nos kedves **Tóni** bátyám, hát csak vigyázzon odahaza mindenre. Mi vagy két hét múlva jövünk vissza. Itt van addig harminc forint és egyék-igyék. Aztán ha esetleg nem jönnénk akkorra vissza, nézze, itt van a boldogult öregem asztalfiókjának a kulcsa, nyissa csak

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, márc. 3-án délután: *Szultán*; este: *Tót leány*. *Kapossy Józsa* felléptével.

Hétfő, márc. 4-én: *Görög rabszolga*. *Kapossy Józsa* bucsutelléptével.

Kedd, márc. 5-én: *A kis szökevény*. *Jámbor Ilonka* felléptével.

Szerda, márc. 6-án: *Troubadour*. *Futtakyné Pewny Irén* a magy. kir. operaház enekművésznőjének vendégfelléptével mérsékelt felemelt helyárrakkal.

Csütörtök, márc. 7-én: *Viceadmirális*.

Péntek, márc. 8-án: *Ocskay brigadéros*. Itt először. Minden vidéki színpadot megelőzve.

Szombat, márc. 9-én: *Ocskay brigadéros*.

Vasárnap, márc. 10-én délután: *A kis mama*; este: *Hortobágyi virtus*.

Művészet, irodalom.

○ **A kis alamuszi.** Bokor József operettjére a földszint élénkebb képet öltött, mint egyébkor, a páholypok azonban annál siralmasabb ürességgel tündökölt. Mindössze tán három páholynak volt vendége, a többinek üressége meg bántóan bámult a színpadra. Egyik jó előadás a másikat követi, az igazgató, a művezetőség, a színészek mindent elkövetnek, hogy a közönség kedvet nyerjen a színházba járnivaló közönséget minden este keressük a színházban, a nagy közönséget, a szép közönséget s azt sohasem, vagy csak igen ritkán látjuk. Hogy tegnap mégis valamivel nagyobb volt a közönség, azt maga a darab tette bizonyára, melyet a pécsi közönség mindig kedvelt. Renard vicomtet természetesen *Kapossy Józsa* adta, a ki belépő dalával olyan tapsra ragadta a közönséget, hogy a darab folyása megakadt. A közönség mindenáron újra akarta hallani a belépő dalt, mely elég hosszú, a művésznő meg is adta a melódia egy taktusát, hogy onnan ismétljenek, ott azonban aligha lehetett az orkeszterrel megkezdeni azt a zeneszámot s így dacára minden tapsnak s ujjazásnak, a darabot tovább folytatták, a művésznő érthető bosszúságára. *Szekula Sári*kával való szerelmi kettősében: „Ah mily dicső a szerelem” szintén nagy sikere volt. Játéka, mint mindig, tegnap is temperamentumos volt, de a szigorú diszkréció határait nehol túllépte. *Kosma* és *Mezey* hangjuknál voltak s jó kedvük láthatólag nem hiányzott. *Nádassy József* Tomja jellegzetes volt s kacajt fakasztott a nézőtérben. A korusban hosszú idők után tegnap viszontláttuk *Köszeginé*t, a korus legjobb hangú altistáját s e feltett örömeinknek adunk kifejezést. Hiányzott ő nagyon s hogy újra énekel, érezhető volt. (C.)

○ **Réthy Lináról.** A pécsi közönségnek egyik jóismerőse, *Réthy Lina*, jelenleg a kecskeméti színházban vendégszerepel. Felléptéről a »Pestmegyei Hírlap« a következőket írja: „*Réthy Lina* vendégfellépte folytán került ismét színre *Strauss János* már kissé lejátszott operettje a »Cigánybáró«. A »Szafi«-ban vendégszereplő rokonszenves megjelenésű művésznő tüneményeszerű hangterjedelemmel bíró nagy hanggal rendelkezik, mely a közép registerben és a felsőben egyaránt tömören és erősen cseng. A magas hangokat rendkívül könnyen énekl, előadása izléses. Coloraturája és az első felvonásban alkalmazott trillája, jó iskoláról tanuskodik. A jelenvolt kis számú közönség részéről való osztatlan elismerés és tüntető fogadtatás után is ítélve, reméljük: hogy szerződésének az igazgatóságnak nem fog nagy fejtörést okozni.»

○ **Változás egy napilap szerkesztőségében.** A »Hasánk« című budapesti poli-

tikai napilap szerkesztését talyó évi március hó 1-ével *Buday Barna*, az O. M. G. E. titkára vette át. *Korbuly József* az eddigi felelős szerkesztő a tulajdonát képező »Magyarország« szerkesztője lett Budapesten.

○ **Alkalmi poéták figyelmébe!** A magyar nemzet szabadságünnepére, március 15-ikére, október 6-ikára, *Kossuth Lajos* és *Petőfi Sándor* emléknapijára s a honvédek dicsőítésére szerzett alkalmi költeményekből nagy népies gyűjteményt adnak ki most Szegeden. A gyűjtemény szerkesztői fölkérlik a magyar költőket, hogy hazafias cél érdekében ily tárgyú költeményeket átengedni és megküldeni sziveskedjenek. Az eddig beérkezett költemények nagy számából azt reméli a hazafias vállalat, hogy ebben a műben mindazon magyar verset kezébe adhatja a közönségnek, a melyek csak a hazafias érzés apólasához hozzájárulhatnak. A költemények a »Szegedi Napló« szerkesztőségének, lehetőleg sürgősen megküldendők.

Folyószám 150. Idénybérlet 150. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, március 2-án:

Viceadmirális.

Millöcker nagy operettje 3 felvonásban.

Személyek:

Don Mirebalanta gróf	Németh János
Szerafina	Szekula Sárika
Sybillina	Özv. Tiszayné
Gilda	Csurgay Adél
Don Miquel	Füredy Gusztáv
Villeneuve Henri	Kozma Pista
Egy hajóskapitány özvegye	Nagy Vilma
Deodado	Delli Lajos
Marcisso	Nagy Dezső
Punto	Nádassy József
Brigebonte	Vágó Béla
Don Carambole	Mezey Anzor

Holnap, vasárnap, március 3-án:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal

Szultán.

Operette 3 felvonásban.

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal.

Tót leány.

Almássy Tihamér népszínműve.

Hétfő: Görög rabszolga.

Kedd: Kis szökevény.

Szerda: Troubadour.

Csütörtök: Viceadmirális.

Péntek: Ocskay brigadéros.

Szombat: Ugyanez.

Vasárnap: d. u. Kismama. este Hortobágyi virtus.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A kaposvári királyi törvényszék közhírré teszi, hogy *Zsobra János* bárdszeraszlói lakos, gondnokság alá lett helyezve.

§ **Közjegyzői iroda-megnyitás.** A szegvárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy dr. *Káldi Gyula*, szegvárdi kir. közjegyző irodáját Szegvárdon, 1901. évi február hó 22-én megnyitotta.

§ **Vörös Miska, contra Ossip Chubin.** A Dusseldorfban megjelenő »Artist«-ből vesztük az alábbi közleményt, melyet lapunk egy barátja bocsájtott rendelkezésünkre. »Vörös Miska közismert cigány primásnak Ossip Chu-

bin ellen becsületsértésért és rágalmozás miatt indított perében a napokban tartották meg *Berlinben a végtárgyalást*. A per alapját képezte, hogy *Kirschner Zola* író (álnéven Ossip Chubin) egy regényében Vörös Miskának keresztelte el egyik szintén cigányprimás regényalakját s arra annyi rosszat fogott rá, a mennyit egy regényalak csak elbirhat. Ennek folytán pört indított Vörös, Kirschner Zola ellen, de ítéletre nem került a sor, mert az író bocsánatot kért a cigányprimástól, kötelezte magát három héten belül a »Berliner Lokal-Anzeiger« hasábjain a nagy nyilvánosság előtt is bocsánatot kérni s az összes felmerült költségek fizetésére is kötelezettséget vállalt.

Tanügy.

§ **Tanítói pályázat.** A patacsi iskolaszék elnöksége, egy a patacsi községi iskolánál üresedésben levő, ezerszázhuszonhét korona évi fizetés, négy szoba, konyha és tartozékaiból álló természetbeni lakás használati jogával javadalmazott tanítói állásra pályázatot hirdet. A pályázati feltételek, a szükséges és a törvényben előírt képzettségeken kívül, hogy csakis római katolikus tanítók pályázhatnak. A pályázati kérvények talyó február hó huszonnyolcadikától számított egy hónap leforgása alatt a patacsi iskolaszék elnökségéhez adandók be.

)(**Magánvizsgálatok Siklóson.** A siklósi polgári iskola igazgatósága az iránt intézett kérelmet Baranyavármegye kir. tanfelügyelőségéhez, hogy a tartandó magánvizsgálatok idejére vonatkozólag intézkedjék s a határidőt lehetőleg husvét tájára tűzze ki. A siklósi polgári iskolánál tartandó magánvizsgálatok határideje tárgyában a tanfelügyelőség a napokban fog határozni.

Közgazdaság.

□ **A pécsi sertéshizláló és áruraktár r. t.** talyó hó 17-én d. e. 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a pécsi kereskedelmi és iparkamara termében. A közzétett veszteségs nyereség-számla szerint a társaságnak m. évi tiszta nyeresége 17.535 korona 21 fillért tesz ki, melynek fölosztására nézve az igazgatóság javasolja, hogy abból 1610 k 40 f. az igazgatóság 10%-os jutalékára, 724 k 70 f. (5%) a tartalékalapra, 12000 k. részvényosztalékra (à 16 korona) fordíttassék, a maradék 3200 k 11 f. pedig új számú vitesek át. A társulat tartalékalapjai 129 326 k 64 fillért tesznek ki.

□ **Pályázat erdősírtési jutalmakra.** Az országos erdei alaplól a magasabb hegységek fensikjainak tetőinek és gerinceinek, vagy medrek oldalainak s közgazdasági érdekből erdészetileg művelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó vagy kögörgötteg megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok továbbterjedésének meggátlása végett az 1879. évi XXXI. tc. 165. §-ában megjelölt erdősírtés közgazdasági szempontból szükséges, a földművelési miniszter a folyó évre hat nagy jutalmat és tizenkét elismerő jutalmat tűzött ki és pedig: két elsőrendű nagy jutalmat egyenként 1000 koronára, két másodrendű nagy jutalmat egyenként 800 koronára, két harmadrendű nagy jutalmat egyenként 600 koronára, három elsőrendű elismerő jutalmat egyenként 500 koronára, három másodrendű elismerő ju-

talmat egyenként 400 koronára, három harmadrendű elismerő jutalmat egyenként 300 koronára, három negyedrendű elismerő jutalmat egyenként 200 koronára. Versenyre bocsáthatók mindazok az erdősítések, amelyek ez évben nem állami költségen foganosítottak még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) kat. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 (tiz) kat. holdra terjednek. A kik a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, azok ez év tavaszán történő erdősítést legkésőbb ez év július hó végéig, ez év őszén történő erdősítést pedig legkésőbb ez év december hó 25-éig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban), az erdősítésre használt fanemek, illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyanyagának pontos megjelölése mellett a földmivelésügyi miniszternél jelentsek be.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 1-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Tallian* Béla elnöklésével részleteiben is letárgyalták az igazságügyi tárca költségvetését.

Visontai Soma határozati javaslatait *Plóss* Sándor és *Szell* Kálmán ellenző felszólalásai után elvetették.

A járásbírók tételénél *Bartha* Ödön a bírói kinevezéseknél előforduló protekció ellen tiltakozik. Jogéletünk az egész vonalon reformra szorul.

Essterházy Kálmán a kolozsvár-vidéki járásbírók megszüntetését és Gyaluba való áthelyezését sürgeti.

Páder Rezső a felvidéki ruthén akcióról szólva az uzsoratorvény szigorítását kéri. A zsidókkal szemben rituális esküt kívánja behozatni a törvénykezési eljárásban.

Rátkay László a tolnamegyei járásbírók számára telekkönyvi hatósággal való ellátását kéri.

Plóss Sándor igazságügyminiszter kijelenti, hogy a csalásról és uzsoráról a büntető törvénykönyv novelláris módosításánál fog gondoskodni. Ezért késik az erre vonatkozó javaslat. A gyalui járásbírók kérdését fontolóra veszi s annak létesítése már előjegyzésbe van véve. Különösen a nemzetiségi végvidékeken iparkodik jó igazságszolgáltatásról gondoskodni s ott alkalmazza a legjobb erőket.

Erre az igazságügyi költségvetést részleteiben is további vita nélkül elfogadták és kiszolgáltatták *Plóss* miniszternek is az obligá éljent.

TÁVIRATOK.

— Szocialisták a képviselőházban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése alatt a karzatról fehér cédulákat dobáltak a terembe szocialista tartalmu felírásokkal. A terembiztosok elfogtak két dobálót s levitték a haznagyi hivatalba, hol kitűnt, hogy az illetők *Grossmann* Hugó és *Weinberger* Ármin szocialista agitátorok. A rendőrség mindkettőt letartóztatta.

— Elhunyt birodalmi tanácsos. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Hassler* birodalmi tanácsos Augsburgban szélhűdés folytán hirtelen elhunyt.

— Ujabb khinai lázadás. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sanghaiból jelentik, hogy Lancau mellett öt-ezer khinai fellázadt.

— Lechner tanár temetése. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az elhunyt *Lechner* Ágost egyetemi tanár ravatalát az egyetem előcsarnokában állították föl. Tömérdek koszora borította a ravatalt, köztük *Daranyi* Ignác miniszteré „A ritka jellemű tanárnak és barátának” fölírással. A temetés délután 3 órakor nagy részvét mellett ment végbe.

— Perotti halálához. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Perottit Milanóban fogják eltömetni. A budapesti opera díszes koszorút küld ravatalára.

Szerkesztői üzenet.

M. á. v. olvasókör. A kért nyelvi hónapi fogházat — és nem államfogházat — kapott. Ügye most felebbezés alatt áll.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SEAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy külön bejáratu elegánsan
butorozott szoba

a Kossuth Lajos-utcában azonnal kiadó.
Ugyanott
**egy szoba konyha és mellék-
helyiségekből álló**

lakás

jutányos áron azonnal kiadó.
Bővebbet *Karl Arbur* papirkereskedőnél *Kossuth Lajos-utca* 7. sz. (Errethéle ház.)

Sürgöny!!

**Ma szombaton
NAGY**

HERING-LAKOMA

Gyuris Kálmán
polgári sörcsarnokában
városház-épület.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérebe adó, ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérebeadó.

**Pécs város háztulajdonosainak
névjegyzéke**

és
a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban

A két kötet ára 3 korona.

A legolcsóbb,
legjobb
férfi és gyermekruha
beszerzési forrás!

Klein Sándor-nál
Pécsett, Széchenyi-tér 7.

1 tavaszi férfi-öltöny
8 frt.

1 tavaszi férfi loden-öltöny
11 frt.

1 divatos felöltő (überzieher)
11 frt.
1 havelock (Loden)
7 frt 50 kr.

1 gyermek-öltöny
2 frt 75 kr.

Legdusabb választék minden
nemű és minden minőségű
ruhákban.